

**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

**Кзз 682/2016
14.06.2016. године
Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Р., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Р., адвоката М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 157/2014-84 од 03.09.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 1/16 од 27.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Р. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К 157/2014-84 од 03.09.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж1 1/16 од 27.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К 157/2014-84 од 03.09.2015. године, окривљени А.Р. и окривљени Д.М., оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ, па им је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од по три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело. Окривљени А.Р. и Д.М., обавезани су да суду на име паушала уплате износ од по 2.000,00 динара и да на име трошкова кривичног поступка плате износ од по 22.080,48 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Кж1 1/16 од 27.01.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног А.Р. и његовог браниоца и жалба окривљеног Д.М., а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног А.Р., адвокат М.Б. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане правноснажне пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од

оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да наведене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Р. је недозвољен.

Бранилац окривљеног А.Р. у захтеву за заштиту законитости истиче да се из доказа који су изведени током поступка не може са сигурношћу закључити да је окривљени извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ, и да је првостепени суд пропустио да утврди ко је од окривљених први започео физички обрачун као и редослед нашоња повреда, због чега је било неопходно да се на ове околности одреди ново судскомедицинско вештачење, јер је оно које је обављено у овом предмету нејасно и противречно. Бранилац окривљеног у захтеву наводи и то да из изведених доказа произлази да код окривљеног није постојала намера да повреди оштећеног – окривљеног Д.М., већ да је исти поступао у нужној одбрани и износи став да је суд погрешно оценио изведене доказе, супротно одредби члана 16. ЗКП.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овог суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке везано за предузимање инкриминисаних радњи од стране окривљеног и његов субјективни однос према извршеном делу, а који чињенични закључци су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, због чега бранилац суштински оспорава оцену изведених доказа и у истом утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Поред тога бранилац окривљеног у захтеву истиче и да је другостепени суд пропустио да цени жалбене наводе у којима је истицано да првостепени суд није утврдио наведене одлучне чињенице, чиме се указује на повреду закона из члана 460. став 1. ЗКП.

Како члан 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, као ни због повреда закона из члана 16. и члана 460. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног А.Р. оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.